

In III. Nocturno.

Añã. Nigra sum, * sed formosa, filiae Jerusalem: ideo dilexit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum.

Psalmus xcvi.

Cantate Dómino canticum novum: * cantate Dómino omnis terra.

Cantate Dómino, et benedicite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérſa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra, commovéatur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Añã. Nigra sum, sed formosa, filiae Jerusalem: ideo dilexit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum.

Añã. Trahe me post te, * in odórem currémus unguentórum tuórum: * óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus xcviij.

Dominus regnávít, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus: * justitia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammábit in circúitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adoránt sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiae Judæ, * propter judícia tua Dómine:

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctorum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámmini justí in Dómino: * et confitémini memoríæ sanctificatiónis ejus.

Añã. Trahe me post te, in odórem currémus un-

guentórum tuórum: * óleum effúsum nomen tuum.

Añã. Veni sponsa Christi, * áccipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Psalmus xcviij.

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabilia fecit.

Salvávit sibi dextera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveá-tur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: *

quóniam venit iudicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Añã. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Elégit eam Deus, et præelégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster. **Absolutio.** A vínculis. **V.** Jube domine. **Benedictio.** Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangélli secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xxv.

IN illo tẽpore : Dixit Jesus discipulis suis parábolam hanc : Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus : quæ accipiẽtes lámpades suas exiérunt óbviã sponso, et sponsæ. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. xij. in Evangelia.

Sæpe vos, fratres caríssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinamẽta devitáre : sed hodiérna sancti Evangélli lectióne compéllor dicere, ut et bona quæ ágitis, cum

magna cautéla teneátis : ne per hoc quod a vobis rectum géritur, favor aut grátia húmana requirátur : ne appetitus laudis subrépat, et quod foris osténditur, intus a mercéde vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem virgines, et omnes dicuntur virgines, et tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt receptæ : quia eárum quædam, dum de virginitáte sua glóriam foris expetunt, in vasis suis óleum habere noluerunt.

R. Hæc est Virgo sapiens quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lámpadibus sumpsit secum óleum : * Et veniẽte Dómino, introívit cum eo ad nuptias. **V.** Média nocte clamor factus est, Ecce sponsus venit, exíte óbviã ei. — Et

Bened. Cujus, vel Quorum festum cólimus.

Lectio viij.

SED prius quærendum nobis est, quid sit regnum cœlórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam virgines prudentes et fátuæ dicantur. Dum enim cœlórum regnum constat, quia re-

probórum nullus ingréditur, étiam fátuus virgínibus cur símile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cœlórum præsentis tẽporis Ecclesia dicitur. De quo álío in loco Dóminus dicit : Mittet Fílius hóminis Angelos suos, et colligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveniri scándala póterunt, quæ colligántur.

R. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviã ei. **V.** Prudentes Virgines aptáte vestras lámpades. — Ecce Glória. Ecce.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

IN quinque autem cõporis sénsibus unusquisque subsistit. Geminátus autem quinárius denárius perficit. Et quia ex utrõque sexu fidélium multitúdo colligitur, sancta Ecclesia decem virgínibus símilis esse denuntiátur. In qua quia mali cum bonis, et réprobi cum eléctis admixti sunt, recte símilis virgínibus prudentibus et fátuus esse perhi-

bétur. Sunt namque plerique continentes, qui ab appetítu se exteriori custódiunt, et spe ad interiora rapiuntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhelant, ætérna præmia expetunt, pro labóribus suis recipere laudes humanas nolunt. Hi nimirum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt plerique, qui corpus per abstinéntiam affligunt, sed de ipsa sua abstinéntia humanos favóres expetunt.

Te Deum. 19.

AD LAUDES,

et per Horas. **Añã.**

1. Hæc est Virgo sapiens, * et una de número prudentum.

Ps. Dóminus regnávít cum reliquis. 20.

2. Hæc est Virgo sapiens, * quam Dóminus vigilántem invénit.

3. Hæc est quæ nescívit * torum in delicto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

4. Veni elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúia.

5. Ista est speciósa * inter filias Jérusalem.

Capitulum. 2. Cor. x. d

FRatres, Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est: sed quem Deus coméndat.

Hymnus.

Jesu coróna Virginum, Quem Mater illa concipit,

Quæ sola Virgo párturit: Hæc vota clemens áccipe.

Qui pergis inter lília, Septus choréis Virginum, Sponsus decórus glória, Sponsisque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Virgines Sequúntur, atque láudibus

Post te canéntes cúrsitant, Hymnósque dulces persónant.

Te deprecámur súplices; Nostris ut addas sénsibus, Nescire prorsus ómnia Corruptionis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória Deo Patri cum Fílio, Sancto simul Paráclito, In sæculórum sæcula.

Amen.

¶ Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ✠. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Aña. Símile est regnum cælórum * hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ miracula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulisti: concéde propítius, ut qui beátæ **N.** Virginis et Mátyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Indulgéntiam nobis, quæsumus Dómine, beátæ **N.** Virgo et Martyr implóret: quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuæ professione virtútis. Per Dñm.

Pro Virgine non Martyre.

Oratio.

Exáudi nos Deus salutaris noster: ut sicut de beátæ **N.** Virginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum.

Si fuerint plures, ad Benedictus, Aña. Prudentes Virgines * aptate vestras lámpades: ecce sponsus venit, exíte óbviám ei.

¶ Adducéntur Regi Virgines post eam. ✠. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum Virginum et Mátyrum tuárum **N.** et **N.** palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humilibus saltem frequentémus obséquijs. Per Dóminum nostrum.

AD TERTIAM.

Aña. Hæc est Virgo sapiens.

Capit. Fratres, Qui supra.

✠. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie. ¶ Inténde, prospere procéde, et regna. Et pulchritúdine. Glória. Spécie.

¶ Adjuvábít eam Deus vultu suo. ✠. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM.

Aña. Hæc est quæ nescívit.

Capitulum. 2. Cor. xj.

Mulor enim vos Dei æmulatióne. Despón-di enim vos uni viro virginem castam exhibére Christo.

✠. br. Adjuvábít eam, * Deus vultu suo. Adju-

vábít. ¶ Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória. Adjuvábít.

¶ Elégit eam Deus, et præelégit eam. ✠. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM.

Aña. Ista est speciósa.

Pro Virgine et Martyre.

Capitulum. Eccli. lj. b

Domine Deus meus, Exaltásti super terram habitatióne meam, et pro morte defluente deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ, et in tempore superbórum sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre.

Capitulum. Sap. iv.

O quam pulchra est casta generatio cum claritate: immortalis est enim memoria illius: quoniam apud Deum nota est, et apud homines.

✠. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ¶ In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit.

¶ Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ✠. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in j. Vesperis [122] præter :

℣. Diffusa est grátia in lábiis tuis. ℞. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Aña. Veni sponsa Christi, * accipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

II. ALLÆ LECTIONES

PRO VIRGINIBUS.

In I. Nocturno.

Aliæ Lectiones pro Virgine et Martyre, ac pro Martyre tantum.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. ij.

Confitebor tibi Dómine Rex, et colaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitebor nómini tuo : quóniam adjutor et protector factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditione, a láqueo linguæ iniquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspectu astántium factus es mihi adjutor. Et liberásti me secúndum multitudinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparáris ad escam, de máni-

bus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me : a pressúra flammæ, quæ circumdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta : de altitudine ventris inferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iniquo, et a lingua injústa.

℞. Veni sponsa Christi, accipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum : pro cujus amore sánguinem tuum fudisti, * Et cum Angelis in paradísium introísti. ℣. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. — Et cum Angelis.

Lectio ij.

Laudábit usque ad Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respiciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt : quóniam éruis sustinéntes te Dómine, et liberás eos de máribus géntium.

℞. Diffusa est grátia in lábiis tuis : * Propterea benedixit te Deus in ætérnum. ℣. Specie tua et pulchritúde tua, inténde, prospere procéde, et regna. — Propterea.

Lectio iij.

Exaltásti super terram habitatióne meam, et pro morte defluente deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assidue, et collaudábo illud in confessiõe, et exaudíta est orátiõ mea. Et liberásti me de perditione, et eripuísti me de témpore iniquo. Propterea confitebor, et laudem dicam tibi, et benedicam nómini Dómini. ℞. Spécie tua. [130]

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Cypriáni Episcopi et Mátyris de disciplina et hábitu Virginum.

Lectio iv. Cap. ij.

Unc nobis ad virgines sermo est, quarum quo sublimior glória est, major et cura est. Flos est ille ecclesiástici géminis, decus

atque ornámentum grátie spiritalis, læta índoles, laudis et honóris opus íntegrum atque incorruptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis largíte floret Ecclésiæ matris gloriósa fecúnditas : quantóque plus copiósa virginitas número suo addit, tanto plus gáudium matris augéscit. Ad has lóquimur, has adhortámur affectiõe pótius quam potestáte : non quod extrémí, et mínimi, et humilitátis nostræ ádmodum cónsccii áliquíd ad censuram licétiæ vindicémus ; sed quod ad sollicitudinem magis cauti, plus de diaboli infestatiõe timeámus.

℞. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabiliter dextera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúde tua, inténde, prospere procéde, et regna. — Et dedúcet.

Lectio v.

Neque inánis hæc cautio est, et vana formído, quæ ad salutis viam cónsulit, quæ Domínica et vitália præcépta custódit,

ut quæ se Christo dicaverint, et a carnali concupiscentia recedentes, tam carne, quam mente se Deo voverint, consument opus suum magno præmio destinatum: nec ornari jam, aut placere cuiquam, nisi Domino suo, studeant, a quo et mercedem virginitatis expectant, dicente ipso: Non omnes capiunt verbum, sed illi quibus datum est. Sunt enim spadones, qui ex utero matris sic nati sunt: et sunt spadones, qui coacti sunt ab hominibus: et sunt spadones, qui seipsos castraverunt propter regnum cælorum.

R. Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam. — Propterea.

Lectio vi.

Denuo quoque per hanc Angeli vocem continentia munus ostenditur, virginitas prædicatur. Hi sunt, qui cum mulieribus se non coinquinaverunt: virgines enim permanserunt: hi sunt qui sequuntur Agnum quocumque ierit. Neque enim tantum

mâculis continentia gratiam Dominus reprobmittit, et feminas præterit: sed quoniam femina viri portio est, et ex eo sumpta atque formata est, in Scripturis fere omnibus ad protoplastum Deus loquitur, quia sunt duo in carne una, et in mâculo simul significatur et femina. Quod si Christum continentia sequitur, et regno Dei virginitas destinatur: quid est illis cum terreno cultu, et cum ornamentis, quibus dum hominibus placere gestiunt, Deum offendant?

R. Afferentur Regi. [133]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xix.

In illo tempore: Accesserunt ad Jesum Pharisei tentantes eum, et dicentes: Si licet homini dimittere uxorem suam, quacumque ex causa? Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi. **Homil. lxiij. in Matth. sub medium.**

Ominus noster, quia ad virginitatem hortari grave esse videbatur, a necessitate

legis de non solvendo matrimonio, eos ad cupiditatem illius trahere studet. Deinde ut eam esse possibilem ostendat, sic inquit: Sunt eunuchi qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt qui ab hominibus eunuchi facti sunt, et sunt qui seipsos castraverunt propter regnum cælorum. Quibus verbis latenter eos ad eligendam virginitatem inducit, dum eam virtutem esse possibilem astruit.

R. Hæc est Virgo sapiens quam Dominus vigilantem invenit, quæ acceptis lampadibus sumpsit secum oleum: * Et veniente Domino, introivit cum eo ad nuptias. **V.** Media nocte clamor factus est, Ecce sponsus venit, exite obviam ei. — Et veniente.

Lectio viij.

ID autem hoc fere modo confirmat. Cogita tecum, si aut a natura talis esses, aut ab hominibus eam injuriam passus, quid faceres, cum et ejusmodi voluptate careres, et nullam cerendo mercedem consequeris? Grâcias igitur nunc Deo agas,

quod cum mercede atque coronis idem sustines, quod illi sine coronis ac præmio tolerant: imo vero non idem, sed multo levius; tum quia spe erigeris, et conscientia recte facti; tum quia non ita ingentibus concupiscentia fluctibus jactaris.

R. Media nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exite obviam ei.

V. Prudentes Virgines aptate vestras lampades. — Ecce. **Gloria Patri. Ecce.**

Lectio ix.

CUM ergo de illis eunuchis dixerit, qui nisi etiam ipsi mente se contineant, frustra et inutiliter tales sunt, ac de illis, qui ut regnum cælorum consequantur, se continent, subjunxit rursus, dicens: Qui potest capere, capiat: ut alacriores efficiat eo ipso, quod grave esse opus ostendit, et ineffabili benignitate sua noluit eam rem intra necessitatem legis concludere: idque dicendo, adhuc magis possibilem esse demonstrat, ut voluntatis studium plus augeatur.

Te Deum laudamus. 19.